Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25953
Copyright: Admont, Benediktinerstift

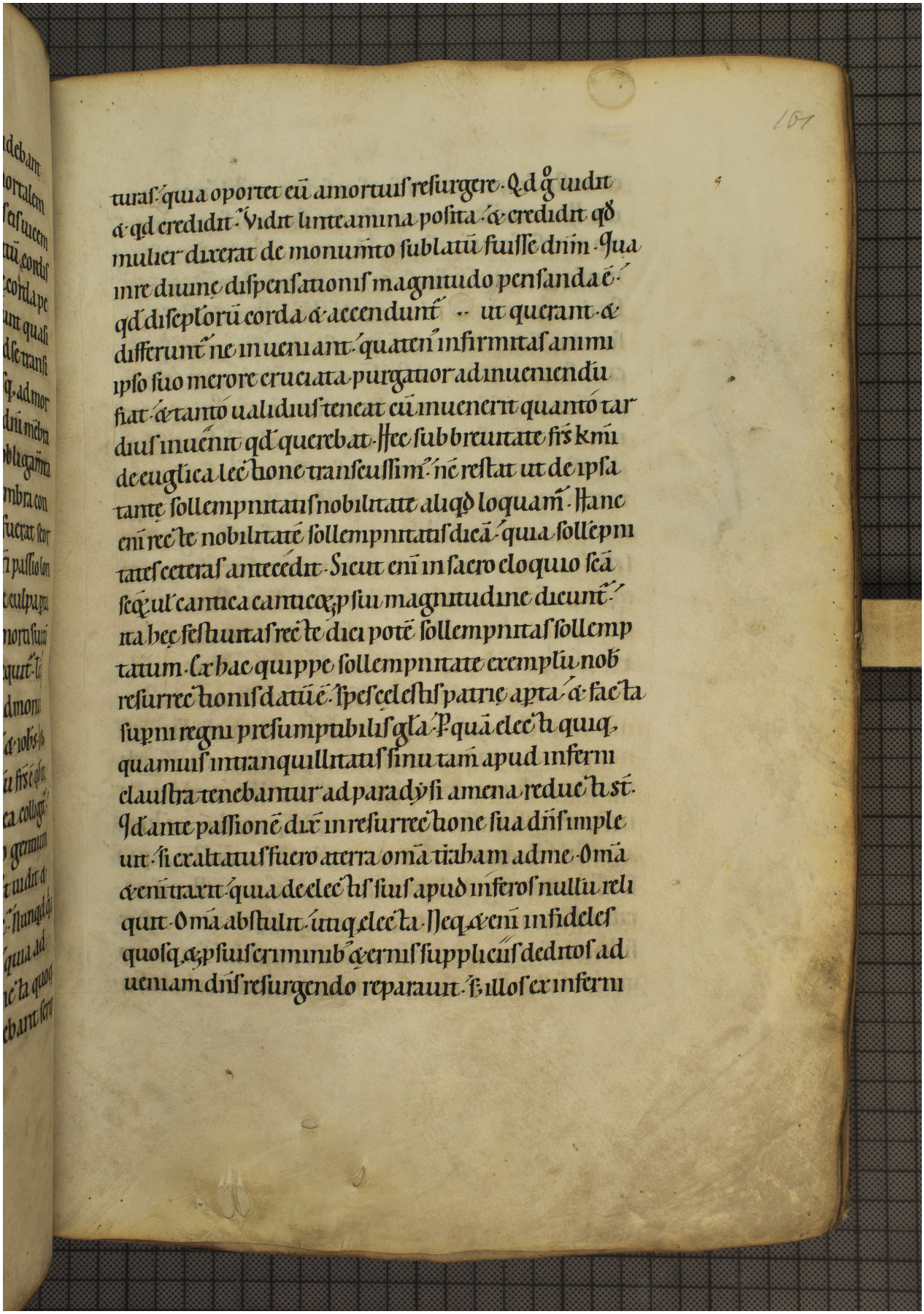

101

turas. quia oportet eum a mortuis resurgere. Qd q̃ uidit
& qd credidit. Vidit linteamina posita. & credidit qd
mulier dixerat de monumento sublatum fuisse dnm. Qua
mre diuine dispensationis magnitudo pensanda est.
qd discipulorum corda & accendunt .. ut queramus. &
differunt. ne inueniant. quatenus infirmitas animi
ipso suo merore cruciata purgatior adinuenendu
fiat. & tanto ualidius teneat cum inuenerit quanto tar
dius inuenit qd querebat. Hec sub breuitate fris km
de euangelica lectione transcussimus. nec restat ut de ipsa
tante sollempnitatis nobilitate aliqd loquamur. Hanc
enim recte nobilitate sollempnitatis dicam. quia sollepni
tates ceteras antecedit. Sicut enim in sacro eloquio sca
seq̃ ul cantica canticorum pp suu magnitudine dicunt.
ita hec festuitas recte dici potest sollempnitas sollemp
tatum. Ex hac quippe sollempnitate exemplu nos
resurrectionis datum est. spes celestis patrie apta. & facta
supni regni presumptibilis gla. Per quam electi quiq
quamuis in tranquillitatis sinu tam apud inferni
claustra tenebantur ad paradysi amena reducti sunt.
Qd ante passionem dnm in resurrectione sua dns imple
uit. si erat tatus fuero a terra oma traham ad me. Oma
enim traxit. quia de electis suis apud inferos nullu reli
quit. Oma abstulit. uniq electa. Neq enim infideles
quosq pp suis criminib exercis supplicis dedicos ad
ueniam dns resurgendo reparauit. Illos ex inferni